

- w razie gdyby Trybunał nie uchylił zaskarżonego wyroku w całości, uchylenie pkt 4 sentencji wyroku w zakresie, w jakim dotyczy on zarzutu czwartego oraz drugiej części zarzutu siódmego podniesionego przez stronę wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”) w całości lub w części, a w szczególności pierwszego zdania motywu 1045 i motywu 1046 w całości; oraz
- zasądzenie na rzecz strony wnoszącej odwołanie kosztów postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie domaga się uchylenia w całości lub w części zaskarżonego wyroku. Zaskarżony wyrok stanowi rozstrzygnięcie w przedmiocie żądania skargi o stwierdzenie nieważności decyzji w całości lub w części złożonej przez stronę wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji.

Na poparcie odwołania wnosząca je strona podnosi trzy następujące zarzuty.

Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo zastępując własne rozumowanie rozumowaniem Komisji i nie wskazał jakichkolwiek kwalifikowanych skutków dla konkurencji w UE/EOG. Zarzut ten składa się z dwóch części. Po pierwsze, pobieżne uzasadnienie Komisji było w oczywisty sposób niewystarczające, a Sąd naruszył prawo w sposób niedopuszczalny zastępując swoje własne, szczegółowe uzasadnienie uzasadnieniem Komisji. Po drugie, uzasadnienie Komisji, którym Sąd zastąpił swoje uzasadnienie, jest w każdym wypadku niewystarczające, ponieważ nie wskazuje na istotny i wystarczający wpływ na konkurencję w UE/EOG.

Zarzut drugi, dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo, dochodząc do wniosków dotyczących skutków cenowych na znajdujących się w UE/EOG rynkach towarów stanowiących kolejny etap w procesie produkcji. Sąd przeinaczył przedstawione mu dowody, niesłusznie obarczył stronę wnoszącą odwołanie ciężarem dowodu w celu wykazania istotnych okoliczności faktycznych i przekroczył swoją właściwość zastępując własne rozumowanie całkowicie odmiennym rozumowaniem Komisji.

Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo i dokonał błędnej interpretacji przywołanej decyzji, opierając się na niektórych aspektach pojedynczego i ciągłego naruszenia, które wywoływało skutki na terytorium UE/EOG, w celu ustalenia swej właściwości do orzekania w przedmiocie odrębnego zachowania za granicą, co do którego nie wykazano, że wywołało kwalifikowane skutki na terytorium UE/EOG.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-350/17, Singapore Airlines i Singapore Airlines Cargo/Komisja, wniesione w dniu 9 czerwca 2022 r. przez Singapore Airlines Ltd, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd

(Sprawa C-379/22 P)

(2022/C 303/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Singapore Airlines Ltd, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (przedstawiciele: J.-P. Poitras i J. Wileur, avocats i J. Ruiz Calzado, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości lub w części;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”) w całości w zakresie, w jakim dotyczy ona strony wnoszącej odwołanie lub tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie jej nieważności w części w zakresie w jakim:
 - podstawą art. 1 pkt 2 lit. (q)/(r) i art. 1 pkt 3 lit. q)/(r) decyzji jest kompetencja Komisja w zakresie stosowania art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w odniesieniu do usług lotniczego przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących do UE/EOG, i w konsekwencji obniżenie wysokości grzywny nałożonej na stronę wnoszącą odwołanie do 64 600 000 EUR lub do takiej kwoty, jaką Sąd uzna za właściwą;
 - w decyzji uznano, że zachowanie przyjęte w ramach konkursu na sojusz WOW stanowi część jednolitego i ciągłego naruszenia, wobec czego dalszego obniżenia grzywny nałożonej na stronę wnoszącą odwołanie o 15 % zgodnie z przyjętą przez Sąd analizą ograniczonego zaangażowania lub na innej podstawie, którą Sąd uzna za właściwą;
 - w decyzji uznano, że zachowanie związane z zapłatą prowizji od dopłat stanowi część jednolitego i ciągłego naruszenia, a wobec czego dalszego obniżenia grzywny nałożonej na stronę wnoszącą odwołanie o 15 % zgodnie z podejściem ograniczonego zaangażowania przyjętym zarówno w decyzji jaki i zaskarżonym wyroku lub o jakkolwiek inną wartość, którą Sąd uzna za właściwą;
- uchylenie art. 1 pkt 2 lit. r)/s) i art. 1 pkt 4 lit. r)/s) decyzji i dalszego obniżenia grzywny nałożonej na stronę wnoszącą odwołanie o 15 %, stosując metodologię, którą Sąd przyjął w celu obniżenia odpowiednich grzywien w sprawach Cathay Pacific Airways Ltd/Komisja Europejska (T 343/17, EU:T:2022:184) i Japan Airlines Co. Ltd/Komisja Europejska (T 340/17, EU:T:2022:181);
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę wnoszącą odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem oraz pozostałymi dwoma trzecimi kosztów postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona je wnosząca podnosi cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy, dotyczący wielu naruszeń prawa w zakresie dokonanej przez Sąd oceny kompetencji Komisji na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa i braku uzasadnienia w odniesieniu do oceny zachowania w ramach prokonkurencyjnego i zgodnego z prawem globalnego joint venture.

Zarzut trzeci, dotyczący wielu naruszeń prawa w zakresie oceny, czy koordynacja pozycji konkurentów w odpowiedzi na rzeczywiste lub grożące spory sądowe stanowi ograniczenie art. 101 ust. 1 TFUE „ze względu na cel”.

Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa przez Sąd, który nie podniósł z urzędu bezwzględnej przesłanki procesowej dotyczącej braku kompetencji Komisji do nakładania kar.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 30 marca 2022 r. T-342/17, Deutsche Lufthansa i in./Komisja, wniesione w dniu 9 czerwca 2022 r. przez Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG, Swiss International Air Lines AG

(Sprawa C-380/22 P)

(2022/C 303/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG, Swiss International Air Lines AG (przedstawiciele: S. Völcker, Rechtsanwalt i R. Benditz, avocat)